

DIAGNOSTIKA SPU, DIAGNOSTICKÉ METODY:

Zdroj: BARTOŇOVÁ, M. *Kapitoly ze specifických poruch učení I.* 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2004. 128 s. ISBN 80-210-3613-3. PŘINOSILOVÁ, D. *Vybrané okruhy speciálně pedagogické diagnostiky a její využití v praxi speciální pedagogiky.* 2. vyd. Brno: MU, 2004. 89 s. ISBN 80-210-3354-1.

Uskutečňuje se v Pedagogicko-psychologické poradně (PPP).

Úvodní vyšetření: rozhovor s rodiči, rozhovor s učitelem, popřípadě školní dotazník, rozhovor s dítětem ⇒ osobní anamnéza, rodinná anamnéza, anamnéza prostředí.

Diagnostické prostředky: speciální zkoušky vypovídající o intelektové úrovni dítěte a výkonech v jednotlivých oblastech. Diagnostická kritéria.

Na stanovení diagnózy se podílí: speciální pedagog, psycholog, další specialisté.

Jednotlivé diagnostické zkoušky:

- Vyšetření výkonu čtení (rychlost, porozumění textu, chování při čtení, 1987, MATĚJČEK a kol.)
- Úroveň písemného projevu (rozběr školních sešitů, diktátů, opisů, přepisů).
- Úroveň matematických schopností (Barevná kalkule, Kalkule IV., Číselný trojúhelník, Rey-Ostheriethova komplexní figura).
- Poruchy sluchového vnímání (Matějčkova zkouška sluchové analýzy a syntézy).
- Poruchy zrakového vnímání (Edfeldtova Reverzní zkouška, Zkouška M. FROSTIGOVÉ).
- Vyšetření laterality (ŽLABOVA a MATĚJČKOVA zkouška laterality-1972).
- Poruchy vnímání prostorové orientace (ŽLABŮV test orientace vpravo – vlevo).
- Vyšetření představy prostoru (ŽLABOVA zkouška vpravo – vlevo, RAVENOVA komplexní figura).
- Vnímání časové posloupnosti (ŽLABOVA zkouška reprodukce rytmu).

Diagnostika SPU se nejčastěji provádí v 1. nebo 2. třídě. Komplexní diagnostika je provedena týmem odborníků, je také základem pro včasné odhalení obtíží a správnou a včasnou reedukaci.

Diagnostické metody:

METODY OBECNÉ: rodinná anamnéza (RA), osobní anamnéza (OA), anamnéza prostředí (sociální, školní, pracovní), katamnéza.

METODY SPECIÁLNÍ: pozorování, explorační metody (dotazník, rozhovor), diagnostické zkoušení (ústní, písemné, praktické), testové metody, případové studie (kazuistika), rozběr výsledků činnosti (písemné práce, výtvarné činnosti, zájmové činnosti), přístrojové metody (audiometr, tapping, mezaikový tachistoskop, PC).

PŘÍMÉ ZDROJE: analýza školních výkonů dítěte ve čtení, psaní, počítání, inteligenční testy, speciální zkoušky hodnotící dítě v jednotlivých percepčních oblastech.

NEPŘÍMÉ ZDROJE: rozhovor s rodiči, rozhovor s učitelem, rozhovor s dítětem, osobní anamnéza, rodinná anamnéza, anamnéza prostředí.